

GEORGIJ KUPARADZE

**DEN FORENTE PLANETEN JORDENS
FORSAMLING.
FORFATNING**

**Moskva
2003**

Georgij Kuparadze

**DEN FORENTE PLANETENS FORSAMLING (FPF) SIN
FORFATNING BETRAKTET FRASYNTPUNKTER I DET 22.
ÅRHUNDRE MED SIKTE PÅ Å VURDERE, SAMMENSTILLE
OG BRUKE DEN I NÅTIDEN.**

**Moskva
2003**

Forlaget “Sovremennaja ekonomika i pravo”

Den forente planetens forsamling (FPF) sin Forfatning

Nå for tiden kjenner ikke Forfatningen av Den forente planetens forsamling (viderekalt FPF) noe motstykke (verken i form eller i innhold).

Georgij Kupaardze har helt rett når han poengterer nedgangen i FNs autoritet og dens minskete rolle i den nåværende fasen av samfunnsutviklingen i verden. Det hersker ingen tvil om at denne organisasjonen er ansvarlig for globaliseringen av planeten Jorden.

Opphavsmannen mener at med tiden (som resultat av mentalitetsevolusjonen i verden) blir FN nødt til å finne seg i at den skal omorganiseres til Den forente planetens forsamling. En av basale årsakene til en slik omorganisering i fremtiden er tanken om at alle levende skapninger på Jorden er likeberettigede og i samsvar med naturlovene eier like rettigheter til å leve uten å blande seg i hverandres saker.

I henhold til denne Forfatningen skal alle medlemslandene reservere 10% av sine respektive territorier til flora og fauna hvor menneskers aktive innflytelse på naturmiljøet (i alle dens former) skal bli utelukket.

FPFs forfatning inneholder en empirisk omregningsformel som skal brukes ved forsøk på å regulere befolkningstall i ulike medlemsland med sikte på å fjerne forutsetninger for en demografisk aggresjon fra enkelte land.

Det er foreslått å legalisere verdens eldste yrke på Jorden. Også i fremtiden skal prostitusjonen ifølge forfatteren være under statens ægide. Dette skal gi en mulighet også til puritanske land til å løse

sine lignende problemer uten konflikter.

Det innføres også status som planetens borger, et parlamentspråk og et valgsystem som faktisk utelukker mulighet til forfalsking av resultatene.

Fremitidens mekanisme for straffeansvar er utarbeidet i detalj, den går ut på at det blir praktisk mulig å bruke strafferettslige tiltak mot folkevalgte og embetsmenn av forskjellig rang frem til statsoverhode i tilfelle de bryter sine valgløfter.

Det er foreslått et eget skattesystem som forutsetter at statens budsjett blir beriket både av de korrumperte og tyver (!) samt av uteliggere og tiggere (for ikke å snakke om lovlidige skatteyttere).

Planeten er delt opp i seks deler (områder) i samsvar med antall kontinenter.

Avslutningsvis vil jeg bemerke at bokens navn tilsvare dens innhold.

Doktor i filosofi, professor ved Det statlige universitetet i Tbilisi (Georgia) L. Tsjantladze.

Forord

Den forente planetens forsamlings forfatning: Mål, prinsipper og oppgaver

FNs statutter ble uarbeidet av 50 nasjoner den 25. og 26. april 1945 i San Francisco (USA) under FN-konferansen. De ble undertegnet den 26. juni 1945, 51 uavhengige nasjoner ble FNs første medlemsland. FNs offisielle stiftelsesdato er den 24. oktober 1945 når statuttene ble ratifisert av Kina, Sovjetunionen, USA, Storbritannia, Frankrike og andre land.

FNs statutter har en preambel som inneholder menneskehetens største ønske om dens krigsløse eksistens for all tid, opprettholdelse av menneskerettighetene og menneskers likestilling.

Årene gikk, og FN har ikke nådd mesteparten av sine mål. Men FNs stiftelse var av kolossal betydning for hele verden. Mange kolonialland fikk sin uavhengighet, det ble gjort slutt på apartheid; mange nasjoner fikk muligheten til å forsvare seg selv, utrykke sin mening, styrke næringslivet og til å bidra til sin økonomiske vekst.

Det ble løst en hel del spørsmål som kunne ha praktisk vært umulig uten FNs deltakelse.

Men FN manglet kapasiteter til å forebygge små kriger og terrorisme, gjøre slutt på fattigdom og underutvikling, bl.a. i de land som disponerer de største naturressurser. Årsaken til dette etter vår mening ligger i det faktum at FN har alltid forsvart nøytralitetsprinsippet og prøvd å hjelpe ulike nasjoner å finne fellesspråk. FN er helt fornøyd med sin rolle som en fremgangsrik manager.

FNs autoritet har sviktet alvorlig i de siste årene da USA ble supermakten, og FNs innflytelsesverdi ble atskillelig mindre. USAs

utenrikspolitikk er rettet mot samarbeid med sterke nasjoner. Enkelte land prøver av og til på egen hånd å løse problemer som i sitt vesen ikke skal løses uten FNs samtykke. Men disse landene stiller FN i slike saker overfor en fait accompli.

Etter vår mening skal forkortelsen FN erstattes med forkortelsen FPF (Den forente planetens forsamling): det er ikke bare nasjonene som skal forenes på det nåværende tidspunktet, men alt levende på planeten Jorden. Alles rettigheter skal forsvares. På planeten Jorden er alle levende vesener likeberettigede og alle eier rettigheten til å eksistere.

I forhold til alle levende vesener (ved å ta i betraktning hele spektret av deres natursæregenheter) er denne FPFs Forfatning første prøve på å samordne verdenslovgivninger så at dette fungerer som et system som er i stand til å forebygge tap av natur-, biologi- og menneskeverdiene til ulike nasjoner, folkeslag, samt plante- og dyreverdenen.

Første kapittel

Hovedprinsipper

1. Den forente planetens forsamling er en sammenslutning av stater, nasjoner hvis regimer og styresett er bygget på demokratiske, føderale eller passiv-monarkiske styringsprinsipper og som har legalt valgte nasjonalforsamlinger.

2. FPFs medlemsland holder seg til valgprinsippene og ordner med folkeavstemninger i samordning med FPF.

3. Styringsstrukturen til FPF kan ikke bygge på grunnlag av religiøse eller andre frivillige sammenslutninger eller støtte seg til politiske konjunkturer.

4. Formålet med Forfatningen til FPF er forening av planetens positive krefter med sikte på å oppnå fred i hele verden under hensyntagen til økende økonomiske kapasiteter og miljøvern.

5. FPFs internasjonale apparat brukes for å høyne levestandard, forbedre sosiale forhold og sette fremskrittssvinnlige forvaltningsformer ut i livet.

6. FPFs Forfatning bygger på samme prinsipper og krav som ligger til grunn for FNs Statutter og FNs virksomhet.

7. Formålet med FPFs Forfatning er opprettelse av en positiv verdensordning som skulle foreskrive livsvirksomheten til land, nasjoner, folkeslag, seksualminoriteter i deres organiske samspill med flora og fauna.

8. FPFs medlemsstater og -nasjoner er forpliktet til å bringe sine nasjonale lover i overensstemmelse med verdenslovgivningen som i sine vesentligste trekk har funnet sitt uttrykk i FPFs Forfatning.

9. FPFs hovedstad er byen Smara i Vest-Sahara, FPFs hovedbyer på de ulike kontinentene er Praha (Den tsjekkiske

republikk) for Europa, Tasjkent (Uzbekistan) for Asia, Nairobi (Kenya) for Afrika, New York (USA) for Nord-Amerika, Rio de Janeiro (Brasil) for Syd-Amerika, Sydney (Australia) for Australia og Oceania.

10. Det offisielle forbundsspråket og det internasjonale "levende bruksspråket" i FPF er esperanto, og latin er et felles "dødt språk". Hjelpespråkene er engelsk, kinesisk, arabisk, fransk, spansk, russisk.

11. FPFs flagg er lyseblått, elliptisk av form. I dets sentrum er konfigurasjoner av alle kontinentene (i hvit farge).

12. FPFs forbundsvåpen er en due med en laurbærgren i nebbet med seks laurbærblader (Europa, Asia, Afrika, Nord-Amerika, Syd-Amerika, Australia og Oceania). Forbundsvåpenet har inskripsjon "Fred" på.

13. FPFs forbundssang fremføres på esperanto til musikkakkompagnement.

Annet kapittel

Hovedmålet til Forfatningen av Den forente planetens forsamling

14. Tilnærming av verdens stater, nasjoner og folkeslag; bevaring av folkeslag; utryddelse av fattigdom og analfabetisme; forebygging av kriger og internasjonale konflikter; løsning av tvistemål gjennom Høyesteretten i FPF; regulering av fødselshyppigheten til planetens befolkning; vern om alle eiendomsformer; forbud mot leveranser av kjernevåpen til verdensrommet eksklusive tilfeller som gjelder universets sikkerhet.

15. En bestemt del av floraen og faunaen på Jorden er beskyttet av loven, det skal reserveres behørlige territorier for å bevare den. Degenerasjon og utslettelse av små folkeslag og deres kulturelle arv aksepteres ikke. Det sikres vern om grunnleggende menneskerettigheter, først og fremst de som gjelder kvinner, barn,

eldre folk, invalider. Det vernes om de viktigste rettighetene til folk av alle raser og til minoritetsgrupper med ulike avvik. Lover om human omgang med husdyr håndheves.

16. Det er ordnet med overvåkning av oppfyllelse av mellomstatlige avtaler, samt av avtaler mellom statene og store selskaper med sikte på å sikre avtalenes ufravikelige og rett-tidige oppfyllelse. Innkreving av alle tollavgifter i forbindelse med all godstransport er sikret på alle økonomiske territorier. Dannelse av blokker mellom forskjellige stater og foreninger av enten økonomisk eller militær art er ikke tillatt. I forretningsvirksomhet er det ikke tillatt monopolisering som kan føre til globalisering i alle dens ytringsformer og på alle nivåer.

17. Det er ikke tillatt å oversette til andre språk samt å forandre eksisterende toponymer i de lokale språkene, d.v.s. stedsnavn, gatenavn o.a. Alle byer, fjell, elver o.a. skal betegnes med samme navn på alle språk. Fortrinnsretten til å bruke et toponym på et bestemt språk har det språket som har selve betegnede objektet på sitt territorium eller objektets begynnelse (for eksempel i tilfelle elver). Det er forbudt å endre navn på byer, gater, strøk. Bare nye byer, gater, strøk o.s.v. kan bli oppkalt etter landets kjente personer.

Tredje kapittel

Medlemskap i FPF

18. FPF har som sine medlemmer kontinenter, land med deres stater, landsdeler og republikker, territorier inklusive deres selstyrte deler, kretser og distrikter og andre administrative områder. Det ville være best om alle land på planeten var medlemmer i FPF.

Fjerde kapittel

Eiendom og inntekter til FPF

19. FPFs pengeenhet er "mani". 1 mani er lik 1 gram gull av høy finhet. Pengesedlene har følgende pålydende verdier: 1, 3, 5, 10, 20, 50, 100 mani. Mynten heter fening (feningstykkene er laget av legering av kobber og sølv) og har følgende pålydende verdier: 1, 2, 3, 5, 10, 15, 20, 25, 50 fening. Pengene i FPF er laget av meget kostbare materialer som skal gjøre deres forfalsking praktisk ulønnsom. Mani og fening skal brukes og være i fritt omløp i alle FPFs medlemsland (uten at de skal veksles til nasjonalvalutaer). Priser på alle varer skal oppgis i 2 former: den ene i mani, den andre i landets nasjonalvaluta.

20. FPF utsteder internasjonale obligasjoner med 5% rente, som skal være gjenstand for loddtrekning 4 ganger i måneden. En slik obligasjon er et stykke gullplate av høy finhet (vekt – 70 gram). Obligasjonene skal være lydende på navn og forsynt med kjøperens fotografi. Kjøperens navn skal ble registrert i computeren og i tilfelle gevinst skal obligasjonseieren informeres om dette. En obligasjon skal selges for 1050 mani, dens verdi ved tilbakesalg skal være 1000 mani. Den største gevinsten er på 10 millioner mani eller 100 kg. gull, den minste er på 1000 mani eller 20 gram gull (i form av mynt). Pengemidlene som kommer inn ved obligasjonssalg skal kanaliseres til å gi kreditter og investeres i nasjonaløkonomier i fattige land. Denne prosessen skal styres av Den internasjonale næringslivs- og investeringskomitéen under FPF.

21. FPFs avtaleblanketter. Pris på en slik blankett skal variere mellom 10 og 100 mani. Avtaler skal inngås ved deltagelse av den juridiske tjenesten i FPF. Den internasjonale sentralbanken under FPF skal ha ansvaret for oppfyllelsen av inngåtte kontrakter.

22. Lisenser for å drive internasjonal transport. Hver av sjåførene som er sysselsatt i internasjonal transport skal årlig kjøpe seg en lisens som koster 2000 mani.

23. Botskuponger. Hver sjåfør er forpliktet til å ha et

botskuponghefte for en totalverdi av 100 mani som inneholder 10 botskuponger. Botstype skal bestemmes av Den internasjonale trafikksikkerhetstjenesten under FPF, bøter i konkrete land skal pålegges de som gjorde seg skyldige i brudd på disse lands trafikklover. Av botssummen skal politibetjenten få 25%, 15% skal gå til landets budsjett, 10% til fondet som støtter lovlidige bilister og til å ordne med lotterier, de resterende 50% skal overføres til FPFs konsoliderte budsjett.

24. Sjåføren har rett til å være uenig med politibetjenten. I dette tilfelle har han mulighet til å realisere sin rett til å legge saken fram for en av FPFs påtalemyndigheter. Påtalemyndigheten er forpliktet til å sende materialene til en domstol i den delstaten eller i det landet som blir oppgitt av sjåføren som ble pålagt den urettferdige (etter hans mening) boten.

25. FPF har sin egen bank, et banksystem med filialer i alle land som utøver kontroll over alle finansielle midler som forskjellige land får som gratis bistand eller i form av tilbakebetaling av gjeld. 1% av tilbakebetalt gjeld skal til FPFs Sentralbank uansett kilde eller type kreditt.

26. FPF disponerer universiteter for å gi undervisning til begavete ungdommer på alle kontinenter uten unntak. Undervisningen og oppholdet skal være gratis. Studenter og stipendiater oppbeholder standardstipendier, samt tilleggsstipendier og andre belønninger for spesielle prestasjoner innen forskning og praktisk bruk av forskningsresultater.

27. På alle kontinenter har FPF sykehus og hospitaler som er innredet med det mest moderne medisinske utstyr. Behandlingen skjer for det meste i henhold til forsikringspoliser, det er ikke mer enn 20% av pasientene som får gratis behandling. Hospitalene skal være forpliktet til å motta alvorlig syke pasienter til behandling.

28. FPF etablerer internasjonale premier som utdeles en gang hvert 5. år til den mest fremragende av de levende borgere på planeten, en fremragende forsker, idrettsutøver o.l. Premiens størrelse er 10 mill. mani.

29. Hvert år i forbindelse med forskjellige tjenester for

offentligheten blir 1000 personer tildelt pass som planetens borger, eieren av et slik pass har rett til å reise til alle FPFs medlemsland uten visum og bo der. Dette internasjonale borgerskapet er ikke arvelig, man skal gjøre seg fortjent til det.

30. Hvert år utlyser FPF konkurranser som gjelder beste løsninger på planetens viktigste utviklingsproblemer.

Belønningene utgjør fra 1 til 10 mill. mani.

Femte kapittel

Menneskerettigheter

31. Menneskets rettigheter og friheter er dets største verdi som er anerkjent og forsvart av alle medlemslandene i FPF.

32. Mennesker gir uttrykk får sine meninger om staten, lokale forvaltningsorganer ved møter, sanksjonerte sammenkomster, forsamlinger, ved frie valg, folkeavstemninger, samt gjennom massemedia. I FPFs medlemsland lar offentlige maktorganer seg lede av bestemmelsene nedtegnet i FPFs forfatning i alle tilfeller når det dreier seg om formålstjenlighet ved bruk av statlig tvangsmakt.

33. Ingen har rett til å anholde, pågripe, arrestere borgere uten tillatelse fra en påtalemyndighet eller domstolskjennelse.

34. Ingen har rett til å drive med medisinske eksperimenter med personer uten deres frivillige samtykke, samt å håndtere dem grovt på fornærmende måter.

35. Regjeringene i FPFs medlemsland forplikter seg til delvis å erstatte skade som en borger påfører en annen borger, en person påfører et selskap og et selskap påfører en borger.

36. Ingen er berettiget til uten skjellig grunn å holde tilbake materialer i sivile saker eller straffesaker hos politi, domstoler eller hos påtalemyndigheter.

37. Ingen har rett til å forvrengte, oversette eller skrive inn initialene til en borger i dokumenter på feil måte.

38. Utenriksstasjoner, når de nekter visum til en borger, er forpliktet i den foreskrevne orden å gi en motivert skriftlig forklaring om dette som blir sendt personlig til den aktuelle personen.

Sjette kapittel

FPFs borgeres forpliktelser

39. Borgere skal på en rasjonell måte ta vare på sin helse, bevare sin arbeidsdyktighet gjennom hele livssyklusen med sikte på å gjøre en tilstrekkelig bruk av den optimale periode av sine arbeidsliv til landets gode, for å styrke dets økonomiske potensial.

40. Statsborgere skal ta ansvar ved stiftelse av familie og barnefødsel. De skal avstå fra alkohol, røyking, bruk av narkotiske og psykotrope midler, forebygge stressituasjoner. De skal strebe etter å unnfange sunne etterkommere med styrket sperma.

41. De skal ikke avbryte svangerskap på en kunstig måte, dersom det ikke er fremkalt av en ytterste nødvendighet i tilfelle trussel til kvinnens liv og helse. De skal til rett tid bruke nødvendige befruktningshindrende midler med sikte på å forebygge fødsler når de er uønsket.

42. Hvis en av partnere har en arvelig sykdom som kan videreføres gjennom generasjoner (Down's syndrom o.a.) skal han/hun handle ansvarsbevisst og avstå fra å unnfange barn.

43. De skal bruke alle sine krefter og muligheter til å gi barna en god oppfostring, men skulle det vise seg å være umulig på grunn av visse omstendigheter skal de for en bestemt tidsperiode overgi dette ansvaret til staten.

44. Foreldre skal sikre oppfostring av sine barn frem til barna når 18-års alder.

45. Barna skal delta i omsorg for sine foreldre, gi dem både moralsk og materiell støtte skulle dette bli nødvendig.

46. Statsborgere skal forholde seg ansvarsfullt til overholdelse

av statens lover og samfunnets tradisjoner, gjøre sitt beste for å slippe å overtre disse med forsett, og når det trengs treffe alle tiltak for å gjøre tilføyelser til og forandringer i gjeldende lover.

47. De skal delta i valg, folkeavstemninger, utrykke sin vilje.

48. De skal delta i arrangementer rettet mot å sikre en bedre orden i deres by eller i deres del av landet.

49. Hver enkelt skal delta i kildesortering av innpakkingsmaterialer og matrester hjemme med sikte på en senere resirkulasjon av disse.

50. De skal hvis de har mulighet til dette, yte hjelp til folk som er blitt utsatt for ulykker eller har havnet i vanskelige situasjoner.

51. De skal kjempe mot rasistiske, nasjonalistiske og lokalsjåvinistiske foreteelser.

52. De skal ta vare på historisk og kulturell arv.

53. De skal holde elektroniske kommunikasjonsmidler i orden for alltid å ha mulighet til å bruke dem øyeblikkelig. De skal forsyne barna med elektroniske kommunikasjonsmidler med sikte på å finne dem raskest mulig.

54. På reiser skal de alltid ha med seg kredittkort, medisinsk forsikring, bildokumenter, samt dokumenter som gir lov til å kjøre mekaniske transportmidler, botskuponger, ha informasjonsbrikke med kodene på en lett tilgjengelig del av kroppen.

55. Foreldre skal helt fra den tidligste alder innpode barna rasjonelle matvaner, som får sitt uttrykk i en ubesværlig matinntakelse (fullstendig tygging osv.)

56. De skal gjøre sitt beste for å opprettholde kroppens optimalvekt, få spesialbehandling i tilfelle en tydelig overvekt, prøve å holde en effektiv og helsemessig sikker diett.

57. De skal legge begrensninger på de typer sport som krever overflødig vekt med sikte på å nå visse resultater i denne sportsgrenen.

58. Ved oppnåelse av myndighetsalder er hver borger forpliktet til å forsyne det lokale politisenteret med sine fingeravtrykk, blodprøve og stemmekapasitet (spennvidde).

59. En borger er ikke berettiget til å nekte å **gjøre sin borgerplikt overfor sitt land av religiøse eller andre fritagelsesgrunner, hvis ikke det står i Konstitusjonen.

Sjuende kapittel

Demografiske kvoter i FPF

60. Regjeringer i FPFs medlemsland bestemmer den gjennomsnittlige kvoten som skal gjelde antall befolkning i sine respektive land under hensyntagen til arbeidsplasser, næringslivets kapasiteter, tradisjoner og særtrekk på sine territorier.

Det er utarbeidet en empirisk formel for omregningsfaktorer for å bestemme antall personer som kan bo på 1 kvadratkilometer.

- I. Ørken, permafrost, klippeområder – 2 personer.
- II. Fjellområder bevokst med skog, tropeskoger, beitemark – 20 personer.
- III. Områder uten skog, eng – 100 personer.
- IV. Fruktbare områder som egner seg til jorddyrking (pløyemark) – 200 personer. Det skal være minst 5 mål jord per innbygger i det territoriet som er beregnet til bruk som bosted.

61. De land som på grunnlag av sitt økonomiske og tekniske fremskritt får lov til å brødfø et større antall befolkning enn det angitt i kvotene skal ha en gjennomsnittlig årsinntekt på minst 20.000 mani (eller 15 kg. gull av høyeste finhet).

62. Flerkoneri er bare tillatt i de tilfeller når mannen kan gi til hver av konene og hennes barn et boligareal på minst 200 kvadratmeter. Før barna fyller 18 år skal deres per capita årsinntekt være minst 20.000 mani (omregnet til gull), konene skal ha en garantert årsinntekt på minst 20.000 mani i løpet av hele livet.

63. I de landene hvor det er begrensninger på den demografiske tilveksten har kvinner ikke lov til å ha flere enn to barn.

64. I demografisk utviklede land skal det brukes mye preventive midler. Det skal ordnes med leksjoner om individuelle befruktningshindrende midler for befolkningen.

For hver kvinne skal det utarbeides en individuell kalender. Frivillig sterilisering for menn som allerede har tre barn, skal være tillatt.

65. Regjeringer i demografisk aggressive land skal vedta lover som forbyr dette lands borgere reise til utlandet, mens tilstøtende

land skal sikre en pålitelig vakt av sine grenser slik at befolkningen i nabolandet ikke får mulighet til en demografisk ekspansjon til disse nabolandene.

Åttende kapittel

Verdens eldste yrke

66. I alle medlemsland i FPF skal det etableres spesialiserte kjønnsentre som skal sysselsette representanter for verdens eldste yrke. Disse sentre skal være statlige og skal finansieres fra budsjettet, uansett om deres tjenester er gratis eller skal bli betalt for.

67. Det skal være separate kjønnsentre for den oppvoksende generasjon av menn.

68. Gateprostituasjon i alle land skal forbys.

Niende kapittel

Obligatoriske tiltak og standarder for avfallssirkulasjon

69. Alle steder skal det avsettes tilstrekkelige midler for å tegne og bygge ikke-tradisjonelt utstyr som ikke forurensner miljø og gjør det mulig å få alternativ energi av ulike typer.

70. Det skal legges spesiell vekt på nedsettelse av støy- og vibrasjonsnivå.

71. Det skal være høyrekjøring i alle land, vei- og trafikkskilt, trafikkregler skal være like, bredden på jernbanespor og vognhøyden skal også være like verdensstandardisering på dette feltet øyemed.

72. Enheter for lengde, vekt, volum, kapasitet, elektrisitet skal være like i alle land. Skruerbolter, muttere og annet koplings- og

forbindelsesutstyr skal også følge samme standard. Samme krav stilles til sko- og klesstørrelser.

73. Fremstilling av husholdningsapparater med langvarig garanti skal finansieres av staten på en permanent basis etter en viss bestilling så at foretagender som fremstiller disse apparatene ikke løper fallitrisiko.

74. Alle medlemsland er forpliktet til å bygge moderne fengsler som skal svare til internasjonale standarder, gamle fengsler skal bli rekonstruert slik at de tilfredsstiller minimumskrav når det gjelder fengsledes opphold – tomannsceller med minst 5 kvadratmeter per innsatt med dusj, toalett, et bord og et skap. Ved manglende oppfyllelse av disse krav er det forbudt for politi å holde folk i celler etter 24-timers opphold hvis minimumsbetingelsene som gjelder fengsledes opphold der ikke er oppfylt.

75. Hovedsteder og storbyer i alle land er forpliktet til å ha bedrifter for resirkulasjon av husholdningsavfall og annet søppel. Overalt skal det brukes biologiske metoder for resirkulasjon av ovennevnte.

76. På alle territorier skal det bygges kompakte fabrikker for foredling av landbruksprodukter.

77. Opprettholdelse av strenge standarder som gjelder drikkevannskvalitet, kontroll med bestrålingsnivå, bileksos er obligatorisk i alle land.

78. Det er obligatorisk at virksomhet som står i forbindelse med resirkulasjon, opprydning og lagring av radioaktive avfall er strengt sertifisert og lisensiert. Lisenser for denne type virksomhet er utstedt av FPFs spesialtjeneste.

Tiende kapittel

Sammenslåing, fradeling av territorier og sammenslutning av stater

79. Sammenslutning, fradeling av territorier og sammenslutning av stater er mulig etter folkeavstemninger om disse spørsmål i alle

land. FPF gir tillatelse til en slik folkeavstemning en gang hvert 50. år.

80. Fradeling av en del av et land så at den danner egen stat skal skje etter initiativ fra parlamentet i dette territoriet, beslutningen skal ha 70% tilslutning blant representantene. Territoriets parlament skal informere nasjonalforsamlingen i sitt land og FPF om beslutningen, som etter å ha vurdert beslutningen (i tilfelle positive meninger hos begge) skal utskrive en folkeavstemning. Parlamentet av territoriet som har tatt denne beslutningen om fradeling skal skje. Det er minst 77% av territoriets befolkning som skal delta i folkeavstemningen. Ved folkeavstemningen skal parlamentets beslutning få minst 67% tilslutning av de som deltok i folkeavstemningen.

81. Før folkeavstemningen skal alle tvister løses, alle territoriets borgere som uttrykker ønske om å komme hjem skal få anledning til å gjøre dette. Etter dette skal det holdes folketelling og sosiologisk folkeopinionsmåling.

82. Folkeavstemninger om sammenslåing av territorier og sammenslutning av stater skal forestås av FPF. Ved slike folkeavstemninger gjelder samme betingelser som ved fradeling av territorier, men beslutningen i dette tilfelle blir tatt av nasjonalforsamlingene i begge land og skal få minst 75% tilslutning av alle representantene i parlamentene.

83. I tilfelle sammenslutning av stater skal den nye staten bære en kombinert forkortelse bestående av navnene til de tidligere uavhengige land.

84. De folkeslag som ikke har sine egne statsenheter har rett til å danne egne autonome enheter. Slike folkeslag skal ha samme nasjonaltilhørighet og danne kompakte bosetninger som utgjør 70% av hele befolkningen på et gitt territorium, deres samlede antall skal overstige 50.000 personer (størrelsen på de antatte autonome enhetene skal være minst 5 tusen kvadratkilometer), hvis ikke kan slike folkeslag atskille seg og danne nasjonaldistrikter. Autonome enheter får en maksimal økonomisk og en begrenset politisk uavhengighet, hvis deres andel i den positive saldo av landets

budsjett utgjør minst 25%.

85. Enhver fradeling, sammenslåing eller sammenslutning skal gjøres ferdig i løpet av ett år etter folkeavstemningen.

86. Hvis et territorium er subsidiert, har den ikke rett til å reise spørsmålet om å trekke seg ut av landet og danne en egen stat.

Ellevte kapittel

Steder for masse møter av befolkning

87. Medlemsland i FPF er forpliktet til å reservere bestemte plasser, samt gater i sine hovedsteder og andre storbyer (i deres sentrale deler) til å holde demonstrasjoner, møter, karneval og andre massesammenkomster der.

88. Borgeres sammenslutninger og partier har rett til å søke om å få tillatelse til massearrangementer hos byens ledelse, dog minst 48 timer før arrangementets begynnelse.

Hvis byens ledelse samtykker til arrangementet skal den utnevne politistyrker for å opprettholde orden under arrangementet. Hvis samtykke er nektet har gruppen eller partiet rett til å klage over denne avgjørelsen fra byens ledelse (lokalforvaltningen) til vaktdommeren (hans beslutning skal være endelig).

89. Massearrangementer skal være fredelige i sin karakter, deltagerne skal ikke ha med seg skyte- eller blanke våpen, stikk-, skjære- eller andre gjenstander som kan forårsake helseskader. Det er ikke tillatt for deltakere i massearrangementer å begrense biltrafikken i gater.

Tolvte kapittel

Partier og frivillige sammenslutninger

90. For å regnes som et parti skal en organisasjon ha minst 0,1% av hele landets befolkning som sine medlemmer, samt ha egen ungdomsorganisasjon, samle medlemskontingent og betale 10% av medlemskontingentene til landets budsjett (dog minst 1000 mani per måned).

91. Frivillige sammenslutninger skal ha minst 0,01% av hele landets befolkning som sine medlemmer.

92. Det er obligatorisk for partiorganisasjoner å være registrert ved landets Justisministerium, frivillige organisasjoner skal registreres ved byens (territoriets) administrasjon.

93. Partier skal få gratis sendetid på statens kommunikasjonskanaler (eller på kanaler med statens innflytelse). Den totale sendetiden er 2 timer per måned.

94. Det er forbudt å etablere partier som påtvinger sine medlemmer uniformer, har bl.a. våpen som en del av sin utrustning, driver med propaganda for vold og sammenstøt og konflikter mellom forskjellige folkeslag.

Trettende kapittel

Flyktninger, tvangsfordrevne og ofre for naturkatastrofer

95. Medlemsland i FPF er forpliktet til å forelegge for FPFs ledelse preliminnære estimater av sine optimale kapasiteter til å motta flyktninger, tvangsfordrevne og ofre for naturkatastrofer innen sine territorier. Den slags mottak kan være på provisorisk eller permanent basis. Estimaten skal bl.a. inneholde lister over yrker som dette landet ønsker at mottatte flyktninger og andre kategorier fordrevne skal ha.

96. Mottakerland skal i sine budsjetter reservere midler til underhold av disse personer. Samtidig skal ledelsen i FPF holdes underrettet om hvor store midler som kan kanaliseres som bistand og hva slags perspektiver disse personer har dersom de skulle bli boende igjen i disse landene.

97. Det er forbudt å plassere fordrevne av samme nasjonalitet og samme trosbekjennelse i grenseområder. Det er mulig å plassere dem samlet i indre regioner av landet når territoriet, opptatt av dem, ikke overstiger 10% av hele landets territorium. Mottakerlandet skal sørge for de fordrevnes opphold på sitt territorium i løpet av ett år. Videre skal de fordrevnes fremtid bestemmes av lokalforvaltningen ved samtykke fra spesialtjenestene under FPF. Samtidig skal alle rettighetene nedfelt i mottakerlandets forfatning, gjelde også de fordrevne.

Fjortende kapittel

Vern om barn, kvinner og invalider

98. Medlemsland i FPF er forpliktet til å ta omsorg for hjemløse barn. Ved manglende kapasiteter hos regjeringen til deres underhold skal disse barn sendes til de land som kan gi dem normale levevilkår i familier eller barneinstitusjoner.

99. Familier som ifølge rettskjennelse er uskikket til å vise omsorg for sine barn, blir fratatt foreldremyndigheten for barna (på provisorisk eller permanent basis), barnas videre oppfostring skal sikres av staten.

100. Kvinner skal delta i alle valg. Deres deltagelse i statens styre som statsmenn skal være minst 25% av det totale antall funksjonærer i statens regjeringsorganer.

101. En gift kvinne velger sin nasjonalitet, sitt statsborgerskap og etternavn selvstendig.

102. Kvinner har ikke lov til å bære muslimske slør (heller ikke

på frivillig basis), fordi den slags slør i tillegg til diskriminasjon er en fare for dem når de beveger seg ute.

103. I tilfelle uenighet mellom foreldrene, skal barnas tilhørighet bestemmes av en domstol.

104. Før ekteskapsinngåelse er mannen og kvinnen forpliktet til å ordne med en ekteskapskontrakt i nærvær av representanter fra juridiske tjenester.

105. I periode som starter 3 måneder før og som avslutter 9 måneder etter barnefødsel får kvinner sine gjennomsnittslønner utbetalt fra statsbudsjettet. Samtidig er det forbudt for kvinner å jobbe på steder som ikke er skikket til mødre før barnet har nådd 3-års alder.

106. Det skal etableres spesialinstitusjoner for invalider som ikke er i stand til å bevege seg på egenhånd og ikke får primærsorg. Invalider plassert i gruppe 1, får utbetalt firedoblet pensjon, invalider i gruppe 2 får utbetalt dobbelpensjon.

107. Fra konfliktsoner skal det evakueres i første rekke barn, kvinner, invalider. Når denne bestemmelsen i Forfatningen ikke er oppfylt, skal saken behandles i FPFs Høyesterett.

Femtende kapittel

Eiendomsforhold

108. Bolig og dens innbo skal fordeles på alle familiemedlemmer av en generasjon. I tilfelle ett av dem blir giftet bort er det bare hennes eiendomsandel som skal fordeles på nye familiemedlemmer.

109. Eiendom kan fordeles bare en gang. Boligen og innboet skal verdsettes i nærvær av statens representanter. Vertens arv går over til hans åndsfriske kone, videre - til hans barn, først og fremst til mannlige arvinger – slektens videreførere (hvis ikke verten har solgt eller overdratt denne eiendommen til noen annen). I dette tilfelle har den mannlige arvtageren fortrinnsrett som går ut på at han skal

gi kompensasjon til sin søster og andre familiemedlemmer for den delen av eiendommen som ellers skulle tilfalle dem.

110. Hvis alle barn i familien er av samme kjønn, skal det yngste familiemedlem få fortrinnsretten.

111. Alle familiemedlemmer skal betale eiendomsskatt med grunnlag i den verdsatte verdien. Personer under 25 år er befridd for eiendomsskatt hvis de bare studerer og ikke har andre inntektskilder. De som ikke studerer (eller er midlertidig arbeidsledige), skal betale den ovennevnte skatten helt fra de fyller 18 år. Et myndig familiemedlem kan gi sin eiendomsandel eller selge den til et annet medlem i familien eller til en annen person, men bare i tilfelle når alle andre familiemedlemmer gir sitt samtykke til dette og avstår fra å kjøpe den.

112. En bolig kan bare selges ved et fullstendig samtykke fra alle myndige familiemedlemmer. Mindreårige familiemedlemmer som ikke betaler eiendomsskatt, skal bli sikret sine eiendomsandeler, statens representant skal forestå kontroll over disse forhold.

113. I tilfelle skilsmisse (eller bortgang av en av ektefellene) skal krav gjøres på den del av eiendommen som er skrevet inn i ektepakten, samt ble ervervet i felleskap.

Sekstende kapittel

Ideologi, moralske normer

114. Hovedmottoet i FPFs Forfatning er "Lev slik så at andre har også mulighet til å leve", samt ta vare på landets integritet, dets flora og fauna.

Det skal gjøres bruk av gamle ærefulle tradisjoner og positive erfaringer gjennomprøvd av folket. Institusjonen gjensidig respekt mellom gamle og unge skal gjenopprettes. Man skal gjøre sitt beste for at befolkningen lærer den klassiske litteratur, lyrikk, kunst o.a.

bedre å kjenne.

115. Det skal forbys nærmere beskrivelser av teknologier for produksjon av sprengstoff. Scener med incest, sterk pornografi skal forbys på TV. Alle sensasjoner av tragisk karakter skal man prøve å sette inn i sluttdelen av en TV-sending. Beskrivelse av tragiske hendelser skal få siste sider i trykte massemedia.

“Heltedåder” til deltagere i kriminelle handlinger skal ikke dyrkes og beskrives i altfor mange detaljer.

Forbrytere skal nevnes i massemedia bare med forbokstaver av deres navn, foruten de tilfeller når de er ettersøkt av politiet.

Syttende kapittel

Statsgrense

116. Medlemsland i FPF skal ha sine grensespørsmål med nabolandene ferdigregulert. Deres territorier skal være avgrenset med grensestolper, som på indre side skal bære statsvåpenet og landets navn. Staten kan etablere avgrensende anlegg på grensene til sine naboland. Et 20 kilometers bredt nøytralt territorium mellom naboland er obligatorisk, det skal være pløyd opp og bearbeidet på en måte som forebygger gress.

Grensepassering til et nøytralt territorium skal anses som en ulovlig grenseoverskridelse. Grenser kan passeres på spesielt utnevnte steder (grensepasseringsstasjoner).

Steder for grensepassering skal forsynes med spesialutstyr og innredes.

117. Alle medlemsland i FPF er forpliktet til å reservere minst 10% av sine territorier til flora og fauna og bygge avsperringer langs de reserverte områdene.

Det er ikke lov til å krysse denne grensen, til og med for dette lands statsborgere, på grunn av at dette er et reservert område og tilhører flora og fauna, og det er forbudt for mennesker å bosette

seg der. I tilfelle det er en motorvei eller en jernbane som krysser dette område, skal motorveien eller jernbanen også få en avsperring. Det skal anlegges tunneler under storveier som dyr kan bruke for å bevege seg i begge retninger.

118. Medlemsland i FPF skal reservere egne deler av sine territorier som sanitære soner, arealer, distrikter for viljesvake personer (fylliker, personer uten bestemte sysselsettinger, narkomane) som ikke kan leve uten å bryte lover og uten å forstyrre andre mennesker.

119. Det skal reserveres sanitære områder for personer med utradisjonell seksualitet som propaganderer for denne livsstil. De som befolker disse sanitære soner nyter alle konstitusjonelle rettigheter uten begrensninger.

120. Grensepassering ved bruk av fly-, jernbane-, hav- eller biltransport skjer ved tillatelse av tilsvarende land med respekt for internasjonale forskrifter bestemt av FPF.

121. Et land som mangler en ytre hav- eller sjøgrense skal ha rett til å leie en kyststripe av et naboland med sikte på å bygge et havneanlegg (handels- eller fiskehavn) med tilsvarende infrastruktur og anlegge jernbane som fører dit. Fremover skal den staten som leier, få alle rettigheter ifølge gjeldende lover til å drive denne havnen. En stabil leiepris, størrelsen av leiesummen, forandringer i den og innbetalingsordningen skal bli bestemt av FPF.

122. Alle land er forpliktet til å regulere antall urbefolkning i sine grenseområder slik at den lokale, etniske befolkningen utgjør minst 75% av antall innbyggere i disse områdene. De som tilhører andre nasjonaliteter og bor i disse områdene skal få mer gunstige arbeids- og levevilkår i landets indre regioner. Forflytning av dem skal skje etter loddtrekning.

123. Den forebyggende dybden skal være 30 km. i forhold til ytregrensen. Administrativ deling i FPF-medlemsland, fastsettelse av deres grenser og forandringer av deres territoriale lokalforvaltede enheter er bare tillatt på basis av disse lands nasjonale lover.

124. Forskning på territoriale havområder skal samordnes med de land som har kyst som støter opp til disse havområdene. Når

det gjelder samme type forskningsarbeider i nøytralt vann og hav skal disse samordnes med en tilsvarende komité under FPF.

125. Den stat som leier ut en del av sitt havområdeá eller gir konsesjoner for å drive forskjellig slags økonomisk virksomhet der til andre stater, er forpliktet til å betale skatt på 10% av profitten til FPFs kasse, så at FPF får mulighet til å overvåke tilstanden og fornyelsen av vannbioressursene, samt av naturmiljøet av dette havområdet. Økonomisk virksomhet i nøytrale vannområder skjer etter lisenser som er utstedt av FPF mot betaling av bestemte avgifter.

Attende kapittel

Oversikt over valgordningen i FPF-medlemsland

126. Forvaltningsgrunnlaget i medlemsland i FPF er demokratiske, alternative, frie valg ved alminnelig eller representativ avstemning. Det er minst tre kandidater som skal stilles ved valg til alle ledige stillinger.

127. Valgkomitéen setter opp lister over politiske og økonomiske spørsmål som gjelder den viktigste og presserende problematikken til landets enkeltregioner som alle kandidatene som stiller opp til valgene, skal gi utførlige og konkrete svar på: hvordan, på hvilken måte, ved bruk av hvilke midler, til hvilken tid og i hvilken periode tenker de å løse problemene? Som medlemmer i valgkomitéen blir det fremmet og godkjent de mest autoritative og populære personer i samfunnet. Valgkomitéens sammensetning skal bli godkjent av landets parlament tre måneder før valget begynner, valgkomitéens formann skal velges blant komitéens medlemmer.

128. De som ønsker å stille opp ved et valg, skal til sin støtte forelegge en valgprotokoll med underskrifter fra 0,1% av alle potensielle velgere eller en innstilling fra et av de potensielle partier, eller erlegge en avgift til dette territoriets eller dette landets budsjett,

avgiften skal ikke være mindre enn 0,1% av budsjettet til territoriet hvor kandidaten stiller opp til valg.

Hvis kandidaten taper valget blir den pantsatte summen ikke tilbakebetalt.

Valgkampanjen varer i 30 dager og slutter 36 timer før valgets begynnelse.

129. Kandidatene skal offentliggjøre sine valgbulletiner som skal inneholde obligatoriske svar på valgkomitéens spørsmål, samt kandidatens personlige argumenterte forslag om hvilke tiltak som etter hans mening skal treffes i den sosiale, økonomiske og politiske sfæren dersom han blir valgt. I tillegg til dette skal bulletinen inneholde dokumenter som bekrefter kandidatens tjenesterulleblad, hans korte biografi, informasjon om sivilstand og virksomhet til myndige medlemmer av hans familie, samt informasjon om deres eiendom.

130. Massemedia, herunder pressen, skal stille opp til kandidatens disposisjon en gratis plass (på bekostning av valgkomitéen) på 8 sider som brukes for å rykke inn kandidatens bulletin i aviser og ukeblad under valgkampen, samt 8-timers tid på en TV-kanal. Alle kandidatene har rett til å organisere møter på foretak og bedrifter og på steder avsatt til store folkemøter (ved valgkomitéens samtykke).

Andre finansielle midler under valgkampanjen blir stilt opp av kandidaten og hans valglag, dog det er obligatorisk å bevise at disse midlene var skaffet på en lovlig måte.

131. Statsborgere av alle FPF-medlemsland har rett til å delta i valg, stille opp som kandidater og bli innvalgt uten hensyn til om de er statsborgere av dette landet eller ikke.

132. For å ordne med valg på en effektiv måte og dekke finansielle utgifter som er forbundet med det har valgkomitéen rett til å holde forskjellige totalisatorspill, lotterier, organisere begivenhetsrelaterte utvalg og andre tiltak (dog uten personlig deltagelse til og hjelp fra kandidatene og partiene som deltar i valget ved slike arrangementer).

133. Valg kan holdes både på arbeidsdager og på fridager.

134. Alle innbyggere som har fylt 18 år senest dagen valget

begynner, deltar i valget.

135. Stemmesedlene skal bli nummerert på forhånd og forsynt med forbokstavene til kandidatens navn, deres fødselsår, videre skal denne informasjon beskyttes ved hjelp av et mørkt klisterbånd. I den rubrikken i stemmeseddelen som tilsvarer "hans" kandidat, skal velgeren sette sin underskrift og legge stemmeseddelen i en gjennomiktig valgurne. Dersom valgkomitéen ikke får noen klager, skal alle stemmesedlene etter stemmeopptelling forsegles. Det blir kunngjort om vinneren og stemmesedlene skal tilintetgjøres (ingen gjennomgåelse av dem er tillatt uten en domstolskjennelse).

136. I den nederste delen av stemmeseddelen finnes det en rubrikk som heter "Jeg stemmer mot alle kandidatene". I tilfelle stemmesedler med et slikt svar utgjør 25% av det totale antall velgerne og vinneren ikke blir bestemt, skal valgresultatene annulleres. Ingen av kandidatene som deltok i dette valget kan delta i påfølgende valg. Et nytt valg skal finne sted i denne valgkretsen senest 3 måneder etter det foregående valget.

137. Den av kandidatene som får mer enn 52% av det totale antall stemmer skal anses som vinneren ved valget. Det skal delta minst 26% av det totale antall velgerne i valget. I tilfelle ingen får 52% skal de kandidatene som havnet på 1. og 2. plass delta i en ekstra valgrunde, vinneren mellom dem blir den som får +1 stemme.

Ekstra valgrunde skal holdes innen 14 dager siden den første valgrunden.

138. Velgermassen skal deles opp i to grupper – "fritt elektorat" og "det obligatoriske elektoratet".

"Det frie elektoratet" er menige velgere som voterer frivillig ved å gjøre sin borgerplikt.

"Det obligatoriske elektoratet" er personer som blir valgt av menige velgere (en "obligatorisk" valgmann valgt av minst tre familier), samt statsfunksjonærer, offisielle personer og æresstatsborgere som blir utnevnt av offentligheten og som valgkomitéen finner skikket.

Antall "obligatoriske" valgmann skal være minst 25% av alle stemmeberettigede, liste over dem skal godtas av de "obligatoriske" valgmann og godkjennes av valgkomitéen. Den av "obligatoriske"

valgmenn som på grunn av subjektive årsaker ikke voterer ved valget skal ilegges mulkt på 1.000 mani (eller idømmes 1-års fengsel).

139. Deputerte skal innvelges en gang hvert 4. år, statens overhode – en gang hvert 5. år. Valg av samme person som statsoverhode er bare mulig to ganger på rad, med et senere valg til en ny frist (hvis denne personen står over en valgperiode). Som deputert kan man bli innvalgt tre ganger på rad (hvis man står over en valgperiode – 2 ganger til).

140. Den blant deputerte eller det statsoverhode som vinner ved et valg, men ikke oppfylder sine valgløfter med et minimum av 80%, skal etter to år stille for valgkomitéen og konstitusjonsretten som på basis av sin gjenforente beslutning kan enten avskjedige den deputerte eller statsoverhodet eller begynne en straffesak mot ham under tiltale som går ut på overtredelse i form av svindel.

141. Valgkomitéen er berettiget til å nekte kandidaten lov til å fortsette å delta i valg i følgende tilfeller: hvis den for første gang forelagte deklarasjonen inneholdt forsettlig uriktige opplysninger; hvis deklarasjonen ble forelagt for annen gang og inneholdtsamme uriktige opplysninger; hvis kandidaten legger skjul på noen år i sin biografi; hvis en offisiell person ikke går av; hvis den siste gjør systematisk bruk av statlige ressurser for å gjennomføre sin valgkampanje.

142. Medlemsland i FPF kan holde representative indirekte valg, "fra nederst til øverst", når kandidater ikke blir innvalgt av velgere personlig, men av deres representanter – valgmenn. 3 familier i fellesskap fremmer sin representant, representantene velger en leder og 9 deputerte. Lederen og de 9 deputerte velger en leder av kommunestyre eller en ordfører i byen og 25 deputerte. De siste velger parlamentsmedlemmer i det antall som er foreskrevet i landets forfatning. Parlamentet velger først og fremst parlamentets formann og hans varamenn. 1 måned før utløp av presidentperioden velger parlamentet president og visepresident i landet. Presidenten skal på egenhånd utnevne regjeringsformann og de viktigste ministrene.

143. Det skal være minst 3 kandidatpar som skal utrykke sin vilje til å bli valgt som president og visepresident i landet.

Parlamentets formann til forskjell fra sine varamenn er ikke berettiget til å fremme sitt kandidatur til presidentstillingen.

144. Ved presidentvalg skal det en måned før valget bli nedsatt en valgkomité som består av parlamentsmedlemmer. Under valgkampanjen er presidentkandidater og visepresidentkandidater forpliktet til å svare på spørsmål fra listen utstedt av valgkomitéen og offentliggjøre sine personlige bulletiner. Selv om de er valgt av parlamentet, er de forpliktet, ved hjelp av massemedia, til å opprette en direkte dialog med befolkningen og gi personlige svar på spørsmål stilt til dem.

I dette tilfelle er det påkrevd at hver av kandidatene får minst 52% av det totale antall stemmer fra parlamentsmedlemmer, i motsatt tilfelle skal det en ukes tid etter den første holdes en ny avstemning om kandidatene som kom på første- og annenplass, den av kandidatene som får et simpelt flertall blir erklært vinneren.

145. Parlamentet kan avskjedige presidenten to år etter at han ble valgt, det å frata presidenten hans fullmakter og gi en del av dem til visepresidenten er bare mulig etter 1 år i tilfelle dette forslaget får et kvalifisert flertall ved votering i parlamentet. Presidenten er ikke berettiget til å forlenge sin fullmaktsfrist selvstendig ved hjelp av en folkeavstemning fordi det er møte i FPF som gir tillatelse til folkeavstemninger.

146. Konstitusjonsretten i hvert medlemsland i FPF består av 9 medlemmer som blir innstilt av statens overhode og godkjent med et kvalifisert flertall i parlamentet.

Konstitusjonsretten velger sin formann og hans stedfortreder selvstendig med et simpelt flertall.

Konstitusjonsrettens viktigste funksjon og forpliktelse består i å gi utførlige forklaringer omkring alle aspekter ved uoverensstemmelser som oppstår mellom grunnloven og lovgivende virksomhet på forskjellige plan i den offentlige makten, samt regjeringsforskrifter og borgeres rettigheter og sivillover.

147. Stemmesedler skal utfylles på esperanto, samt på landets riksspråk og det offisielle språket i det autonome territoriet i tilfelle valg skal holdes i dette territoriet.

148. Valg skal holdes bare i de land som har minst to politiske partier.

149. En kandidats protest i forbindelse med brudd på hans valgrettigheter skal behandles i en lokalrett innen 48 timer etter protestnedleggelse. Hvis det blir nødvendig, skal en ny behandling av saken skje i domstol 24 timer senere med sikte på å løse alle rettslige uoverensstemmelser minst 3 dager før selve voteringen. I tilfelle rettsmøte av en eller annen årsak ikke kunne finne sted, skal kandidatens initialer fortsatt stå på stemmeseddelen og kandidaten skal være med på valg på felles betingelser.

150. Psykisk syke personer og domfelte deltar ikke i valg.

151. Medlemslandene i FPF kan organisere både majoritetsvalg og valg etter partilister, men antall innvalgte etter partilister skal ikke overstige 30% av det totale antall innvalgte. Et parti som får minst 5% av stemmene, skal bli representert i parlamentet med antall deputerte regnet ut ved hjelp av relative omregningsfaktorer.

152. I tilfelle et valg ikke blir holdt til den fastsatte tiden eller blir forpurret i et visst territorium skal det innføres statlig styre for en 3-måneders periode, hvis dette skjer i et helt land skal det opprettes FPF-representasjoner for opp til 6 måneder.

153. Regjeringsleder skal opprinnelig velges og godkjennes etter presidentens innstilling. Hvis han i løpet av de første 6 måneder, ikke greier sine oppgaver: utførelse av budsjettet, o.l., skal regjeringsformannen bli automatisk avskjediget fra sin stilling. Neste kandidatur blir innstilt og godkjent av landets parlament selvstendig, men hvis heller ikke denne kandidaten innfrir forventningene, skal presidenten oppløse parlamentet innen 6 måneder.

Nittende kapittel

Den forente planetens forsamling

154. FPF er rådgivende hovedorgan som vedtar internasjonale lover, godkjenner FPFs Forfatning og gjør forandringer i den. FPFs

generalsekretær lar seg lede i sin virksomhet av bestemmelsene i FPFs Forfatning. Generalsekretærer i FPF skal bli valgt etter rotasjonsmetoden hvert femte år med minst to tredjedels flertall av stemmer (kvalifisert flertall). Generalsekretærens 6 stedfortredere skal bli valgt på samme måte på de 6 kontinentene.

155. FPF holder sine arbeidssesjoner to ganger per år: om våren – i mars, april, mai og om høsten – fra den 15. september til den 20. desember, resten av tiden jobber Forsamlingens medlemmer med konstitusjonelle spørsmål og innførelse av en rekke nye grunnleggende lover som er rettet mot å bringe FPFs medlemslands statsforfatninger og gjeldende nasjonale lover nærmere hverandre.

156. FPFs sesjoner åpnes den tredje søndag i september. Alle statsoverhoder og utenriksministere i land som inngår i Forsamlingen deltar i sesjoner. Alle statsoverhoder holder 15-minutters innlegg som skal belyse slike emner som utførelse av budsjett og dets saldo, de viktigste økonomiske spørsmål og landets politiske situasjon, samt globale spørsmål som går ut på forbedring av FPFs arbeid.

157. FPF vurderes og godkjenner nye artikler i sin Forfatning. Den vurderer konstitusjoner og nye lover for dens medlemsland, hvis artikler i FPFs Forfatning står i strid med et eller annet lands konstitusjon, skal det settes på dagsorden å liberalisere konstitusjonen og bringe den nærmere artiklene i FPFs Forfatning, et slikt forslag skal få et kvalifisert flertall.

158. Det fungerer et permanent Sikkerhetsråd under FPF, som for det meste løser spørsmål forbundet med medlemsland som står i motsetningsforhold til hverandre. Sikkerhetsrådet består av representanter fra 10 land – dets faste medlemmer. Disse land er: Kina, USA, Russland, England, Frankrike, Spania, Brasil, Australia, India, Tyskland, det er 5 midlertidige medlemmer – Indonesia, Italia, Japan, Canada, Egypt. Sikkerhetsrådet er et permanent fungerende organ, når det er behov for dette, kan dets medlemmer innkalles fra ferie eller embetsreiser. Sikkerhetsrådet kan foreta foreløpig løsning av spørsmål på egenhånd, hvis ikke FPF er sammenkalt til sin sesjon på dette tidspunktet. Den endelige løsningen skal settes på

dagsordenen til Forsamlingens sesjon.

159. FPF fører matrikler for sine medlemsland som er delt opp i 4 grupper:

Sterke land – per capita budsjettinntekter der utgjør over 5.000 mani per år i gjennomsnitt.

Utviklede land – samme inntekter utgjør fra 1.000 til 5.000 mani per år.

Svake land – fra 200 til 1.000 mani.

Fattige land – under 200 mani.

160. FPF forholder seg på en differensiert måte til land som faller inn under ulike matrikler. Fattige land skal få sine regjeringer utnevnt av FPF på egenhånd, FPF gir anbefalinger til nasjoner som gjelder valg av statsoverhode, den fører kontroll med bruk av pengemidler, samt med utenlandske kreditter som er mottatt til utvikling av disse lands nasjonale næringsliv. Et svakt land velger statsoverhode og utnevner regjering på egenhånd. Dog sender FPF, til et slikt land, sin rådgiver som skal føre kontroll med utførelse av både inntekts- og utgiftssiden av budsjettet til dette landet.

Utviklede og sterke land velger statsoverhode og regjering på egenhånd uten konsultasjoner med FPF, men deres konstitusjoner og lover skal være i overensstemmelse med FPFs Forfatning og lover.

Tjuende kapittel

FPFs reglement

161. Medlemskontingentene i FPF innbetales ved å gå ut fra følgende:

sterke land betaler (per capita) 10 mani og har 5 representanter hver i FPF;

utviklede land betaler 4 mani og har 2 representanter hver;

svake land betaler 1 mani og har 1 representant hver;

fattige land betaler ingenting og har 1 representant hver.

162. Selvstyrte distrikter, delstater og territorier i FPFs medlemsland har rett til å ha sine ekstra representanter i Forsamlingen hvis de betaler en kontingent på 1% av landets budsjett (god ikke mindre enn 1.000.000 mani).

163. Arbeidstiden til representanter av FPFs medlemsland er reglementsbestemt om våren og høsten og utgjør 188 dager i alt (av disse er 133 – arbeidsdager). En landrepresentant som uteblir fra 33 møter uten gode grunner skal fratras sitt medlemskap i FPF, og hans stat får anbefalt å sende en annen representant mot å betale mulkt på 10.000 mani.

164. Arbeidstiden til medlemslandsrepresentantene er begrenset med 260 dager per år. Den innbefatter ferietid, embetsreiser, sykepermisjonstid, innkallelser, møter og andre arrangementer.

165. Det minimale antall møtedager for representantene er 165 per år. Hvis en representant ikke oppfyller dette minimumskravet skal han bli avskjediget fra sin stilling som representant og hans territorium mister dette mandatet frem til neste valg.

166. Det finnes også andre tilleggsstraffedager for representantene når deres adferd blir kontrollert i forsamlingen. En forsinkelse til forsamlingens møte som overstiger 15 minutter skal anses som en dags fravær.

Fravær fra et møte i forsamlingen uten gode grunner anses som 3-dagers skoft (istedenfor en dags).

Bruk av uanstendige ord under forsamlingens møter, fornærmende ytringer rettet mot representanter, slagsmål, håndgemeng og andre negative ytringsformer skal være diskusjonsemner ved deltagelse av forsamlingens formann (for det meste ved vanlig avstemning). Det er mulig med opprettelse av en etikkomité under Forsamlingen, som skal ta seg av registrering av representantenes adferd og fastsettelse av straffedager for dem. Ved det første pøbelaktige tilfelle skal representanten få 10 straffedager, ved andre tilfelle – 20 dager, ved tredje – 30 dager, ved gjentatte tilfeller i løpet av samme år skal representanten pålegges tilleggsstraff på 10 dager hver gang.

Et spørsmål som en gruppe representanter får i oppdrag å vurdere

eller en lov (i tilfelle den ikke blir godkjent under parlamentsmøte som resultat), skal bli overdratt til en annen gruppe representanter. I dette tilfelle skal alle representantene i den første gruppen bli straffet med 5 dager, i tilfelle en forsinket utredning om et slikt spørsmål, skal straffen utgjøre 10 dager.

En representant som får 95 dager i straff, herunder straffedager, for skofting, skal frafalle sitt mandat selv om han var med under parlamentsmøter. På slutten av året blir straffedagene annullert og akkumulering av straffedager begynner på nytt.

167. Representanters taler og deres debattinnlegg skal være klare, korte, saklige og velbegrunnede. Før en representant skal tale, skal han gi sin vurdering om saken: om han støtter den eller ikke, om han unnlater å stemme; videre skal han punkt etter punkt begrunne hvorfor han støtter saken, eller ikke gjør det, eller unnlater å stemme. Videre skal representanten istedenfor lovforslaget som hans kritikk er rettet mot forelegge sine egne forslag for å løse de aktuelle spørsmålene.

168. Forsamlingens parlamentarikere får 10 minutter for en tale og 5 minutter for debattinnlegg. Videre skal saken sendes, for å bli ferdigdrøftet, til et utvalg som blir nedsatt spesielt for å drøfte saken. Utvalget er forpliktet til i løpet av 10 dager å forelegge Forsamlingen sin endelige utredning om de tilsendte materialene.

Det er lov for representanter som går imot dette lovforslaget, å delta i påfølgende ordskifte.

Tidsbegrensningen under ordskifte er 3 minutter (den motsatte parten får 10 minutter). Videre under Forsamlingens møte blir det holdt avstemning over disse lovforslagene som skal godkjennes med kvalifisert flertall. De aktuelle lovforslagene eller endringer i Forfatningen blir godkjent da. Hvis ikke det forelagte lovforslaget får det nødvendige antall stemmer skal det sendes til viderearbeid til en annet utvalg. Den reglementerte taletiden under Forsamlingens møter kan bare forlenges av dette møtets formann.

169. For å vurdere lovforslag og andre materialer blir det på forhånd nedsatt utvalg bestående av representanter fra ulike land. Hvert av utvalgene består av 5 av Forsamlingens medlemmer, men det skal

være minst 80% av Forsamlingens medlemmer til stede under møtet når saken blir drøftet.

170. Man kan gjøre seg kjent med alle lover, forskrifter o.l. vedtatt av Forsamlingen på Internet, samt ved hjelp av presse og televisjon.

171. Medlemslandenes ledelse blir tilsendt bare de av Forsamlingens forskrifter hvis gjennomføring er påkrevet. Medlemslandenes egne representanter i FPF skal informere sine regjeringer om andre emner som kan være av interesse for disse landene.

Tjueførste kapittel

FPFs internasjonale fagkomitéer, deres mål og virksomhet

172. Med sikte på å yte konsultasjonshjelp til FPFs medlemsland, blir det opprettet internasjonale fagkomitéer på forskjellige felter, deres mål er å oppmuntre FPFs medlemsland til å vie større oppmerksomhet til utvikling av prioriterte produksjonsgrener. Fagkomitéene yter bistand til fagfolk i disse land innen teknologier og informasjon på disse områdene, samt gjør dem kjent med de mest moderne prestasjonene innen forskning i disse sfærene, anviser oppgaver og måter å løse dem på.

173. Følgende Fagkomitéer fungerer under FPF:

1) **Den internasjonale komitéen for fremskaffelse og fremstilling av energi på utradisjonelle måter** som studerer problemer innen energikapasitetene til land som disponerer over visse overskuddsenergikilder. Den anviser prioriteringsretninger for å bruke de ovennevnte energikildene til disse land. Den hjelper med kreditter. Følgende energityper hører til utradisjonelle: sol-, vind-, tidevannsenergi, energi fra biologiske gasser (alle disse er økologisk vennlige og fremtidsrettede). I høyfjellsområder ved vannskiller bygges det anlegg som består av jernstopler med sikte på å få vindenergi. Disse anlegg skal også tjene til et annen viktig formål –

beskyttelse mot skred.

Det finnes muligheter for å få ren alkohol av sitron- og appelsinskall. Man skal også bruke samme muligheter for å utnytte feavlsavfall og fekalavfall i storbyer til fremstilling av biologiske gasser og teknisk sprit.

2) **Den internasjonale komitéen for miljøvern og unntakssituasjoner.** Den er forpliktet til å passe på ufravikelig overholdelse av regler for skogdrift. Den fastsetter kvoter for utnyttelse av skogressurser. Den vier stor oppmerksomhet til fornyelse av skog og en rasjonell utnyttelse av avfall fra skoghogst og treforedling. Det er forbudt å drive med trehugging, utvinne naturforekomster, drive jakt o.s.v. i tilfelle brudd på FPFs forskrifter på dette feltet. FPF viser betydningsfull oppmerksomhet til det rasjonelle arbeidet av forskjellige rensingssystemer og i enkelte tilfeller finansierer prosjekter på dette området. Sjakt- og bruddeiere o.l. er forpliktet til å sende 10% av sine overskudd til Den internasjonale komitéen for miljøvern og unntakssituasjoner. Hvis en bruddeier, for eksempel, restituerer et brudd slik at det blir mulig å drive landbruk der i fremtiden, skal de finansmidlene som eieren har tidligere overført til Komitéen bli kompensert til ham. Komitéens hovedformål er forebyggende tiltak rettet mot at samfunnet uansett dets tekniske fremskrittts muligheter ikke påfører flora, fauna og miljøet uerstattelig skader. I unntakssituasjoner sender Komitéen redningsmannskaper til de rammede regioner, mobiliserer redningsmannskaper i andre land og koordinerer deres handlinger. En gang i året holder den faglige seminarer for redningsfolk med presentasjoner av siste nytt på dette feltet. Komitéen yter bistand til andre land når det gjelder organisering av redningsvirksomhet, utrustning av redningsmannskaper med moderne utstyr og utdanning av fagfolk.

3) **Den internasjonale næringslivs- og investeringskomitéen.** Denne komitéen er nedsatt for det meste for å yte bistand til fattige land og medvirke til utvikling av de produksjonssfærer som vil hjelpe dem til å overvinne fattigdom og sult. I utviklede land oppretter komitéen organisasjoner som sender

brukte husholdsgjenstander (møbler, biler, klær o.s.v.) til fattige land. I disse land etablerer Komitéen foretagender som tar sikte på å gjenoppbygge deres næringsliv, disse blir solgt eller leid ut (eller konsesjonert) til lokalbefolkningen. Samtidig gjør lokalbefolkningen seg kjent med prestasjoner av det vitenskapelig-tekniske fremskritt som er en reell forutsetning for en høyere levestandard og ervervelse av moderne teknologier.

4) Den internasjonale handelskomitéen.

På det nåværende tidspunktet er fremstilling av høykvalitetsprodukter med gode garantier ikke profitabel for produsenter, ettersom dette gir reelle forhold som kan føre til at disse foretagender går konkurs.

Tilvirkning av kjøleskaper, TV-apparater, lyspærer og andre typer av lignende høykvalitetsvarer bør få statens oppmuntring. Staten skal innføre et system med garanterte ordre på varer som staten plasserer på egne vegne hos produsenter. Slike hi-tech foretagender har en mer sparsom bruk av råvarer, har ikke ødeleggende virkning på miljø. Komitéen gir sin støtte til og anbefaler disse varer i alle land, nedlegger et gradvis arbeid for å finne nye markeder for dem.

5) Den internasjonale kultur-, utdannings-, sports- og oppdragelseskomitéen.

Kultur hjelper å oppdra og utvikle personlighet, mens utdanning utvikler selvspekt og innpoder respekt for arbeid.

Sport styrker patriotiske følelser og hjelper å frigjøre den akkumulerte negative energien i mennesket. Under den obligatoriske 9-årige skolegangen skal elever bære uniform, den høyner elevenes selvkontrollfølelse og minsker deres lyst til negative ytringer i deres adferd. Det skal bygges opp betingelser for utvikling av massesportsgrener, som kan utøves på store stadioner og i store idrettshaller. En idrettsutøver som sysselsetter seg med nyttig arbeid, er lærenem når det gjelder den ideologiske siden av statsordningen, har respekt for institusjonen "eldre – unge", nærer aktelse for forrige generasjoners kunnskaper og erfaring.

Mennesker skal innpodes kjærlighet til omverdenen, de skal få hjelp til å erverve seg grunnkunnskaper om virkeligheten. Komitéens

virksomhet skal medvirke idrettsutvikling, den blander seg ikke i de olympiske komitéenes og sportsforbunds anliggender.

6) Den internasjonale meteorologiske, metriske og standardiseringskomitéen.

Alle værrets luner og synoptikernes data i værvarsling tilhører hele verden, denne informasjon gjøres offentlig hver dag ved hjelp av massemedia.

En av Komitéens oppgaver er å sikre høyrekjøring i alle land. Jernbanesporbredden, høyden og bredden på jernbanevogner skal være lik i alle land, vektenheten skal være kilogram, lengdeenheterne – meter, kilometer o.a.

Alternative måleenheter skal fjernes fra allmen bruk. Det er obligatorisk å innføre internasjonale standarder som skal gjelde lyspæreholdere, rør, skruebolter, muttere o.l. for å sikre deres allmene bruk. Den internasjonale komitéen skal meddeles om alle nye standarder, den skal utstede sine skriftlige tillatelser til bruk av disse.

Alle tidligere godkjente standarder kan forandres først 5 år etter at de ble godkjent.

7) Komitéen for demografisk aggresjon og migrasjon av befolkning.

Komitéen setter på dagsorden spørsmål om isolasjon av de landene som handler uten hensyn til FPFs beslutninger på dette feltet. Etter programmet foreslått av Komitéen, er migrasjon bare mulig som et system av planmessige tiltak, ikke i dens spontane former.

Ved en spontan migrasjon ordnes det med deportasjon av "illegale" emigranter, men skulle antall emigranter fra disse land være betydelig stort, skal disse etter konsultasjoner med disse land sendes til tredje land. Alle statsborgere skal gjøre sitt beste for først og fremst å opprettholde den foreskrevne orden i sine land. De må gjerne forstå at bruk av materielle goder som tilhører andre nasjoner (uten deres vitende), sidestilles med tyveri.

8) Den internasjonale komitéen for forskning og nye teknologier.

I PPFs hovedstad, kontinentenes ledende byer og andre storbyer i tilfelle det blir bygget boliger for forskere like ved siden av dem, skal forskere få provisoriske arbeidsplasser. Det utlyses anbud på å løse diverse aktuelle problemer innen vitenskap og teknologier, forskere fra alle PPFs medlemsland deltar i disse konkurranser. Forskere tilbyr allerede anerkjente eller nye, innførte teknologier som er av interesse for planetens næringsliv. Komitéen arbeider med finansiering og koordinering av teknologiers innførelse i serieproduksjon.

9) Den internasjonale komitéen for samling og resirkulasjon av avfall.

Komitéen overvåker at deponering av radioaktivt og kjemisk avfall blir organisert på en forsvarlig måte. Den utsteder lisenser for etablering av forsknings- og gjenvinningssentre. Minst hvert femte år er det obligatorisk å etablere minst 1 bedrift for resirkulasjon av en bestemt type husholdnings- og industriavfall i hvert land.

10) Den internasjonale komitéen for fornyelse og utnyttelse av hav, sjøer og vannmagasiner.

Som resultat av sivilisasjonens utvikling og det vitenskapelig-tekniske fremskritt, flytter gradvis en del bygdefolk til kysten og til vannmagasiner. Dyrking av havtare og forskjellige typer saltvanns- og ferskvannsplanter skal øke, dette skal drives i stor målestokk. Det blir skapt nye arter av hydrobionter, fisk, krokodiller, hvaler, haier. Det skal være fiskeoppdrett i kommersiell målestokk med oppdrett av ørret og storfisker. Komitéens viktigste oppgave er å yte allsidig bistand til medlemsland slik at de utnytter havområder på en måte som ikke tillater forurensning av havmiljøet.

11) Den internasjonale komitéen for væpnede styrker.

I PPFs væpnede styrker tjener 100 profesjonelle soldater og offiserer fra hvert av PPFs medlemsland. De kan tale og skrive esperanto, har utmerket helse og har tjent i væpnede styrker i sine respektive land på kontraktbasis i minst 5 år. I Forsamlingens væpnede styrker skal de også tjene på kontraktbasis, kontrakttiden skal være minst 10 år. Ifølge kontrakten skal de få utbetalt 50% av sinn lønn, de resterende 50% skal de få utbetalt straks etter

tjenestens slutt (hvis de har oppfylt andre punkter i kontrakten). De som ønsker å bli ansatt i FPFs væpnede styrker skal tjene i armeen i 1 prøveår. FPFs væpnede styrker er utstyrt med de mest moderne våpen. Om nødvendig kan Generalstaben for FPFs arme søke hjelp hos FPFs medlemsland. Det er Forsamlingen som gir tillatelse til dette etter innstilling fra FPFs Sikkerhetsråd.

12) Den internasjonale komitéen for landbruk, råvareforedling og oppbyggelse av matvarereserver.

Komitéens hovedoppgave er å tilfredsstillende medlemslands behov for landbruksprodukter.

Komitéen gir sine anbefalinger, sikrer såmaterialer, yter bistand ved tilegnelse av landbruksteknologier, hjelper med å plukke ut høykvalitets rasedyr for feavl, samt gir kreditter. I gode sesonger gjør Komitéen innkjøp av strategiske råvarer til lave priser til produksjon av levnettsmidler (korn, bygg, soyabønner, ris, forskjellige konserver) og bygger opp strategiske forråd (til 2 – 3 år). Den retter sin oppmerksomhet mot å skape varer av soyabønner og annet naturråstoff som kan brukes istedenfor kjøtt.

13) Den internasjonale sosial- og arbeidskomitéen.

Komitéen skal i de fattige lands territorier samle alle arbeidsressursene som ønsker å dra på sesongarbeid i andre land som er medlemmer i FPF. Komitéen yter bistand til boligbygging i de land som mottar sesongarbeidere, samt yter hjelp til deres familier.

14) Den internasjonale post-, samferdsels-, veiutbyggings- og transportsikkerhetskomitéen.

Denne Komitéen fastsetter internasjonale tariffen for befordring av mennesker og gods, i samsvar med internasjonale regler fornyer normer for befordring med og bruk av biler, fly og skip.

Den fastsetter regler og normer for trafiksikkerhet. Den gradvis pålegger land forpliktelser til å bruke stillegående transportmidler og transportmidler med lavere eksosnivå.

Den har postvesenet som en del av sitt kompetanseområde, fører kontroll med tilstand på veier og jernbanespor.

En av de viktigste oppgavene til Komitéen, i perspektiv, er å

anlegge jernbane fra Sør-Amerika gjennom Nord-Amerika (til Russland og Afrika) og ordne med godsfrakt på den, ettersom havarier av tankskip forurensrer miljøet på den mest alvorlig måte.

15) Den internasjonale helsevernkomitéen.

Denne Komitéens virksomhetsområde omfatter videreutdanning av kvalifiserte leger, tillatelser til produksjon av legemidler og kontroll med deres fremstilling. Komitéens kompetanseområde innbefatter også arbeider med reparasjoner av enkelte typer foreldet utstyr, uoppsettelig utprøving av moderne tekniske midler og innførelse av disse i allmen bruk, opplæring av servicepersonale og medisinsk personale i fattige land, undersøkelse av moderne preparater og de nyeste behandlingsmetoder, dyrking av en del av klonete materialer i nødvendige kvanta, arbeid for forlengelse av menneskeliv, propaganda for en sunn levestil og sunne matvaner, samt for læren om å opprettholde menneskes normalvekt.

Tjueandre kapittel

FPFs sentrale banksystem

174. På grunnlag av forordning fra FPFs Sentralbank blir den nødvendige og permanente mengden av mani trykket. Pengemassen blir opprinnelig fordelt på medlemsland som på egen hånd skal fastsette den nødvendige mengden ved å gå ut fra enkeltlands befolkningstall. Medlemsland skal kjøpe mani mot betaling i gull eller edelsteiner. Sentralbanken ordner med loddtrekning av gullplateobligasjonene og kanaliserer de innsamlede midlene til ytelse av utenlandske kreditter og til investeringer. Sentralbanken overfører penger til sine filialer i mottakerlandene, ordner med kontroll over pengenes riktige, hensiktssvarende bruk, passer på anbudsforløp og opprettholdelse av anbudsbetingelser. Det firmaet som får et anbud, er ikke berettiget til å forandre kontraktbetingelsene.

Tjuetredje kapittel

Massemedia

175. Kontorer til massemedia befinner seg i kontinentenes sentralbyer. Informasjon videregives til befolkningen bare på esperanto. Videobilder skal være teksten på språket til det landet hvor denne TV-sendingen er kringkastet. Televisjon og radio avsetter noen timer hver dag til esperantotimer, det skal utgis nødvendige klassiske verker på forskjellige lands språk. Alt dette skjer for det meste via Internet.

176. Det er forbudt å trykke og utgi skjønnlitteratur på esperanto, samt og oversette den til dette språket.

Tjuenfjerde kapittel

Den internasjonale Høyesterett

177. Den internasjonale høyesterett fungerer i FPFs hovedstad og har 6 hovedfilialer i de sentrale land på de 6 kontinentene. Formannen i Den internasjonale høyesterett har 1 førsteviseformann og 6 stedfortredere som samtidig er formenn i kontinentenes Høyesteretter. Høyesterettens medlemmer er valgt og godkjent av FPF, formann og hans stedfortredere velges av Høyesterettens medlemmer. Høyesterettens medlemmer skal ikke være eldre enn 65 år.

Hver av Høyesterettene på kontinentene består av 15 dommere. Det er forbudt å velge 2 borgere av et og samme land til å sitte i samme rett i FPF. Til behandling i kontinentenes Høyesteretter forelegges det saker av statlig betydning fra staters overhoder, regjeringsmedlemmer og statsborgere som mener at kjennelsen avgitt av Høyesteretten i deres hjemland er lovstridig og urettferdig. For å bringe en sak inn for en Høyesterett skal saksøkerens parti

pantsette 1.000 mani, ved behandling av saker brakt inn av en statsmann skal saksøkeren sette som pant 10.000 mani. Ved behandling av et internasjonalt tvistemål skal denne summen utgjøre 100.000 mani. Den som blir kjent skyldig av retten mister den ovennevnte summen ugjenkallelig.

178. Kjennelser avgitt av Høyesteretter og nasjonale retter skal være klare og presise. Høyesterettskjennelser er endelige og inappellable foruten i de tilfeller når tvistemålet var en sak mellom stater, den slags rettskjennelse skal godkjennes av FPF.

179. En domstol skal, når den avgir sin endelige kjennelse, avgjøre spørsmålet om skyld både til saksøkeren og saksøkte, og om nødvendig forandre straffutmålingen for begge.

180. Høyesteretten i FPF, Høyesterettene på kontinentene utøver også funksjoner som voldgiftsdomstoler når de får seg forelagt som søksmål økonomiske tvistemål mellom firmaer fra forskjellige land. Saksøkeren pantsetter 3% av den totale "tvistesum" (dog minst 1.000 mani). Den på forhånd pantsatte summen skal bli endelig betalt av den parten som blir kjent skyldig.

181. Domstoler har sine tillitsmenn som etter domstolers oppdrag, skal forhøre vitner hvis innstevning er uønskelig (eller når et vitne ikke er i stand til å være med personlig under saksbehandlingen). Etter domstolers oppdrag kan tillitsmenn delta i saksbehandlinger både istedenfor saksøkere og saksøkte.

182. Det er forbudt for Høyesteretten i FPF og Høyesterett i medlemsland å utsette behandling av saker. For å unngå utsettelse skal det tilsettes reservedommere, reserveaktorer og forsvarere i alle saker under behandling.

Alle de som deltar i en saksbehandling er forpliktet til å sikre sin tilstedeværelse under møter i retten. De skal stille opp 7 dager før det første møtet i retten begynner og deres tilstedeværelse skal registreres på forhånd. I motsatt tilfelle er domstolen berettiget til å sette dem i varetekt, anholde dem og ta dem under domstols eskorte til domstolen eller avgi kjennelse til fordel for den tilstedeværende part.

183. En dommer ved FPFs medlemlands Høyesterett har

immunitet, han er beskyttet mot strafferettslig forfølgning, med mindre det forefinnes en spesialkjennelse som gjelder ham personlig som blir avgitt av FPFs Høyesterett eller Høyesterett på kontinentene.

Før en slik domstolskjennelse blir avgitt, kan han om det er ytterst nødvendig være under husarrest. All saksbehandling ved domstoler under FPF og i FPF-medlemsland er åpne. I unntakstilfeller kan saker behandles i lukkede sesjoner hvis beslutningen om dette får støtte av FPFs Høyesterett.

184. Saker som er akseptert til behandling i internasjonale rettsinstanser skal ferdigbehandles innen 60 dager fra den dag de blir mottatt til behandling av domstolen.

Under behandling av saker skal domstoler støtte seg kun til FPFs Forfatning og Forsamlingens lover og ta hensyn til konstitusjoner og lover i de aktuelle land (både saksøkerens og saksøktes).

185. Saksøkeren har rett til å levere saken til behandling i Kontinentets Høyesterett, hvis landets Høyesterett allerede har avgitt sin kjennelse eller sakens behandling har vart i over 90 dager. En dom kan også appelleres hvis landets domstol har overskredet varetektsfristen som står i Forfatningen.

186. Ifølge FPFs Forfatning kan mistenkte holdes i varetekt etter domstols anbefaling i en måned. Denne fristen kan forlenges med 3 måneder av en av dommerne i landets Høyesterett, spørsmål om en 6-måneders forlengelse skal behandles av landets Høyesterett, fristen kan forlenges med 9 måneder bare av landets overhode. Ved vurdering av spørsmål om forlengelse av varetektsfrist i alle instanser er den anklagedes forsvarers tilstedeværelse påbudt. Etter at den anklagede har vært varetektsfengslet i 9 måneder skal han løslates, det er ikke tillatt å varetektsfengsle ham på nytt innenfor rammene av samme sak. Den mistenkte skal automatisk få utbetalt 100 man for hver dag av ulovlig varetektsarrest (og et minimalt engangsbeløp på 10.000 man som erstatning for moralske skader).

Den summen som den mistenkte får utbetalt som erstatning for moralske skader, kan bli revidert i en domstol og domstolen kan avgi kjennelse om et større beløp. I et slikt tilfelle kan domstolen

også ta hensyn til tapte muligheter, hvis den mistenktes forretning ble påført alvorlige finansielle tap.

Den mistenkte kan også løslates mot pant (eller hvis noen går god for ham), dog først etter en måneds fengsling (hvis han åpenhertig tilstår sin skyld).

187. Den mistenktes tilståelse av skyld skal ikke være resultat av fysisk påvirkning. Hvis tilståelsen ble gitt ved bruk av fysisk makt, kan den mistenkte søke domstol om strafferettslig forfølgelse av de som forvoldte dette (under den obligatoriske betingelse at han har gode beviser).

188. FPFs Høyesteretts kjennelse kan appelleres hvis dette får to tredjedels tilslutning i FPF. Denne saken blir da videre etterforsket og FPFs Høyesterett skal avgi den endelige kjennelsen i saken. I dette tilfelle skal FPFs førsteviseformann være ordføreren under behandling av saken i retten.

189. Ifølge FPFs medlemslands konstitusjoner er en administrasjon berettiget til å anholde en fysisk person i følgende tilfeller: når en forbryter er grepet på åstedet på fersk gjerning; eller hvis den fornærmede eller et vitne på åstedet peker overbevisende på forbryteren; hvis det i den mistenktes utseende er klare indisier som røper hans skyld i den begåtte lovovertrедelsen; hvis det i den mistenktes leilighet blir funnet tydelige spor etter forbrytelsen.

190. Før en domstolskjennelse foreligger, kan en statsborger bli varetektsfengslet i 48 timer. To timer etter hans pågrep skal hans sak vurderes i nærvær av enten hans advokat, eller en advokat som blir tilkalt fra Advokatassosiasjonen under FPF.

191. Advokatassosiasjonen under FPF fungerer hele døgnet, en vakthavende advokat finnes ved hver domstol og på hver politistasjon.

192. Straffeutmålinger for de straffede skal berammes til mellom 6 måneder og 15 år (ordningen er at en større straff overlapper en straff som er mindre og den straffede får én maksimalstraffeutmåling).

193. For embetsmisbrukere skal straffeutmåling dobles automatisk når en forbrytelse er begått mot en statsfunksjonærs nærmeste slektninger, og mot menneskehetens beste tradisjoner, skal strafferammen ganges med 1,5. I et slikt tilfelle skal den

maksimale straffen på 15 års fengsel ikke tas hensyn til som en begrensning.

194. Høyesterett i de land som har domstoler, kan i særtilfeller avsi dom som går ut på livsvarig fengsling eller dødsstraff.

195. Juryen skal bestå av 9 statsborgere som blir valgt av computer. Deres alder skal være mellom 25 og 65 år. Et jurymedlem skal være en psykisk sunn borger som bor i kretsen til domstolen som valgte ham. En borger har ikke rett til å nekte å være med på møter i domstolen, i tilfelle nektelse blir han stilt for strafferettslig forfølgning. Denne hans forbrytelse blir sett på som nektelse av hans plikt som borger. Et jurymedlem skal få utbetalt lønn og kompensasjoner for å dekke alle nødvendige utgifter i forbindelse med at han oppfyller sine forpliktelser som jurymedlem.

196. Hvis en bestemt type forbrytelse er begått for første gang og straffeutmålingen lød på ikke mer enn 3-års fengsel (under den forutsetning at denne forbrytelsen ikke var forårsaket av en ærekrenkelse) har dommeren rett til å avsi en betinget dom eller erstatte den med en mulkt eller idømme utbetaling av et engangsbeløp som erstatning til den fornærmede. En fengslingsfrist som ikke overstiger 5 år kan blir erstattet med en alternativ avstraffelse, hvis begge partene blir enige om den slags erstatning for den opprinnelige dommen.

197. Alternative avstraffelser kan være i form av pengebot, rising, andre tradisjonelle avstraffelsesmetoder som er akseptert i landet og medvirker forbedring av de skyldige og tilfredstiller saksøkere ved å være, sett fra deres synspunkter, like med deres materielle og moralske tap. Anvendelse av alternative avstraffelser er bare mulig i tilfeller når anklagede blir dømt for første gang.

198. Den skaden som den dømte har påført den fornærmede skal ikke etter domstolskjennelse skrives av, den dømte skal utbetale erstatningen i løpet av hele sitt liv. Etter hans død, i tilfelle erstatningen ikke er ferdigutbetalt, skal den dømtes eiendeler selges for å dekke gjelden, i tilfelle forbryteren ble idømt livsvarig fengsel (eller dødsstraff), skal staten forestå utbetaling av erstatningssummen fastsatt av domstolen. Den fornærmedes skade skal kompenseres

av domstolen med månedlige utbetalinger, mens domstolen får denne summen tilbake fra statsbudsjettet medregnet domstolens utgifter.

199. Hjemløse barn og barn, hvis foreldre ble fratatt foreldremyndigheten over dem, er under statens omsorg. Til forskjell fra de første betaler de andres foreldre en viss avgift. I tilfelle fraskilte familier, når en av ektefellene unndrar seg sin deltagelse i finansiell støtte til barna, betaler staten den ovennevnte summen som senere blir pålagt foreldrene og inndrevet ad rettens vei.

200. Når etterforskere er overlesset med arbeid i forbindelse med en etterforskning og ikke kan overholde fristen for den, skal de etterforske den alvorligste av lovbruddene i saken ferdig og oversende saken til domstol. Den videre etterforskningen skal gjøres ferdig etter domstolskjennelse i saken blir avgitt.

201. I alle Høyesterettsinstanser under FPF er det tilsatt vakthavende dommere som tar seg av små tildragelser som kan forekomme under deres vaktid og avsier dom innenfor rammene for sitt kompetanseområde.

202. Et land som i henhold til sin nye nasjonallov har avskaffet eller nedsatt straffen som tidligere var foreskrevet i loven og som gjelder dømte fanger, skal i medhold av den nye loven nedsette straffene utmålt til slike fanger eller løslate dem.

203. Alkohol-, narkotikamisbrukere og andre samfunnsfarlige personer skal tvangsendes til sanitære soner ifølge domstolskjennelser.

204. Tidligere straffede skal, etter å ha sonet sin tredje dom, automatisk tvangssendes for permanent bosetting i sanitære soner (på grunn av sin tilbøyelighet til lovbrudd).

Tjuefemte kapittel

FPFs påtalemyndigheter

205. FPFs riksadvokat, hans første stedfortreder og 6 stedfortredere (en for hvert kontinent) utnevnes av FPFs generalsekretær, planetens 105 statsadvokater godkjennes av FPF etter riksadvokatens innstilling. Antall statsadvokater blir fordelt (på kontinenter) av riksadvokaten etter behov. Påtalemyndigheter fører tilsyn med virksomheten til Interpol, samt hjelper den internasjonale Høyesteretten å fastslå kjensgjerninger og drive etterforskning.

Når dette blir nødvendig fungerer påtalemyndigheters representanter som anklagere ved domstoler, forhører vitner og mistenkte, driver med internasjonale etterlysninger og (hvis de mener at dette er påkrevd) initierer internasjonal etterlysning av mistenkte personer.

206. FPFs påtalemyndigheter har tilsyn med fullbyrdelse av dødsstraff. Derfor skal alle dødsdømte sendes kun til de fengslingsanstalter som er under FPFs riksadvokatsembetes overoppsyn. Før henrettelsen skjer skal den dømtes sak bli gjennomgått av påtalemyndigheter, og det er først etter dette, hvis ikke påtalemyndighetene finner noen formildende omstendigheter i saken, at dødsdommen blir fullbyrdet.

207. En dødsdom blir fullbyrdet ved injeksjon av en sterktvirkende gift i fangens legeme i en statsadvokats nærvær. Den dømtes slektninger blir meddelt henrettelsesdatoen og de har rett til å ta siste farvel med den dømte, samt til å være med under domsfullbyrdelsen.

208. En fange idømt livsvarig fengsel, har rett til en 10-minutters telefonsamtale med sine nære og slektninger, samt å sende dem ett brev per år.

209. I alle fengslingsanstalter skal det forefinnes nummererte klageblanketter som blir delt ut til fanger på deres forlangende 1 gang per uke og sendt til adresser angitt av fanger. Påtalemyndigheter skal føre en streng kontroll med forbruk av blankettene.

210. Tilsyn med sysselsetting, underhold av fangene, utnyttelse av deres fritid skal føres av statsadvokater. En dødsdømt kan bli benådet eller hans dom kan bli formildet bare av statens overhode, hvis landets Høyesterett har avgitt en slik beslutning.

211. I løpet av ett år etter løslatelse skal en tidligere fange være under overoppsyn av det lokale politiets rehabiliteringstjeneste, som hjelper tidligere fanger med å tre inn i arbeids- og samfunnsliv igjen. Påtalemyndigheten fører tilsyn med lokalpolitiets rehabiliteringstjeneste.

Tjuesjette kapittel

Interpol

212. Til arbeid i Interpol sender hvert av landene tre profesjonelle personer som skal jobbe i nabolands maktapparat, ha felles agentnett og anholde de personer som statsadvokater utsteder arrestordrer på. Før de sender den dømte til åstedet for hans ugjerning, skal de forelegge kontinentets statsadvokat en søknad om dette.

Tjuesjuende kapittel

Advokater, saksbehandlere, tolker, oversettere

213. Det skal sendes representanter fra alle kontinenter til arbeid i FPF. De skal bekle verv som går på omgang, blant disse skal det absolutt være advokater, saksbehandlere, tolker og oversettere med varierende kvalifikasjoner (fra profesjonelle simultantolker til oversettelsesredaktører). Denne tjenesten sorterer under Generalsekretæren, de ovennevnte personer bekler stillinger på de kontorer som Generalsekretæren finner formålstjenlig. Fagfolk i de ovennevnte kategorier skal ansettes for 5 år.

Tjueåttende kapittel

Almene spørsmål i FPFs forfatning

214. FPFs Forfatning har den høyeste juridiske makt som anvendes direkte i tilfelle tvister mellom stater når en av partene ikke aksepterer den foreslåtte løsningen som handlingsprogram.

215. Det anbefales at medlemsland i FPF har presidentstyre. Det skal være en visepresident som skal velges sammen med presidenten ved alminnelige og representative valg.

216. Visepresidenten har ikke lov til å ta del i landets styre. Han utfører bare visse enkeltoppdrag som han får fra presidenten og fører tilsyn med noen nøkkelgrener i næringslivet. Visepresidenten utfører presidentfunksjoner bare i tilfelle overhodets ferie eller embetsreise eller statskupp.

217. Presidenten og alle embetsmenn er forpliktet til å ta den ferie som tilkommer dem samtidig og i fullt ut en gang i året.

218. Presidenten er forpliktet til en gang i måneden å motta innbyggere gratis (minst 30 besøkende). Ordningen for besøk og mottak av innbyggere hos presidenten foreskrives av FPF.

219. Presidenten er forpliktet til en gang i måneden å motta innbyggere mot betaling og uten venteliste. Prisen for en slik mottakelse hos presidenten skal være minst 1.000 mani.

220. Presidenten kan ta en egenmektig beslutning om et hvilket som helst anliggende en gang i året. Denne beslutningen skal videre drøftes på et møte i parlamentet, parlamentets beslutning i dette spørsmålet skal være endelig.

221. Presidenten disponerer over egen statskonto som skal brukes til å overføre og akkumulere 1% av landets budsjett, presidenten kan bruke kontoen etter sitt skjønn (forbruket skal ikke kontrolleres av andre, men presidenten skal innen årsskifte offentliggjøre i massemedia utgiftspostene og det totale beløpet av disse utgiftene).

222. På presidentens konto kan det også mottas frivillige innskudd og donasjoner. Foregående president skal sikre en viss

sum på denne konto som skal kunne brukes av neste president, dog ikke mindre enn den summen som han fikk overlevert fra sin forgjenger i embetet. En av indikatorene som brukes for å måle presidentens ytelse er den summen som forgjengeren lar stå igjen på kontoen for neste president.

223. Alle ministerier er forpliktet til å ha sine egne banker som skal akkumulere budsjett penger til finansiering av ministerienes virksomhet og avlønning av deres ansatte. De penger som ministerier tjener i tillegg, kan de bruke etter eget skjønn: til å gi kreditter, gi lønnstillegg til sine ansatte og til andre formål.

Skulle en minister (utenfor statsbudsjett rammene) opprette andre fond og medvirke til årlig oppbygging av disse og investere midler i utviklingen av næringslivet, blir det ikke tillatt å gi ham ordre om å ta en annen stilling eller avskjedige ham fra hans stilling uten hans samtykke (gitt i skriftlig form).

224. Alle medlemstatene i FPF skal være sekulære stater. Staten og sekulære organisasjoner (kirker) i alle land skal være atskilt fra hverandre og absolutt selvstendige og uavhengige av hverandre. Religion i disse land har ingen fortrinnsrett. Det er forbudt å bruke budsjettmidler til religiøse formål. Det er forbudt for et statsoverhode å være med på og ta del i arrangementer som innebærer gudsdyrkelse.

225. Avdøde skal begraves, kremes og i enkelte tilfeller gravlegges i havet.

226. Det er forbudt å bruke blindvåpen (stridsminer, eksplosive kuler), samt å utnytte våpen som ikke setter spor på menneskelegeme.

227. Fattige land skal avstå fra å bruke opp mer enn 5% av sine budsjetter til militære formål.

228. Alle land er forpliktet til å bringe sin våpenutrustning til de optimale, for dem foreskrevne nivåer (tidsmessig skal ikke denne prosessen overstige en 5-års periode).

229. Det er forbudt for alle borgere i FPF-medlemsland å være i besittelse av og bære skytevåpen. Skulle dette bli nødvendig, kan politiet utstede tillatelse til dette (dog med forbehold om at våpenet

er leid ut av staten for en nærmest bestemt tidsperiode).

230. Jaktvåpen (herunder armbrøster) skal oppbevares i spesialjaktklubber, på sikkerhetslager.

231. PPFs embetsmenn er: PPFs Generalsekretær og hans stedfortredere; formenn i Høyesterett og deres stedfortredere; alle representanter i Forsamlingen; Riksadvokaten og hans stedfortredere; Presidenter og visepresidenter i medlemsland; Regjeringsledere; Ministere og deres stedfortredere; alle folkevalgte; by- og territorieoverhoder, samt deres stedfortredere.

232. Som statsfunksjonærer anses alle ansatte i PPF-apparatet, samt medarbeidere i statsapparater i alle PPF-medlemsland.

233. Ifølge PPFs Forfatning skal følgende personer være betraktet som ens nære slektninger: mor, far, barn, barnebarn, bestefar, bestemor.

234. Brudd på menneskehetens beste tradisjoner er: å ikke yte hjelp til en som er i nød; bedrageri begått mot gamle og nødlidende mennesker; det å banke opp en som ligger nede; det å lure foreldre o.a.

235. Boliger skal bygges på grunnlag av visse normer godkjent for enkeltterritorier i PPF-medlemsland. Samtidig med dette blir det laget typetegninger for å bygge privatboliger (minst 50 standardtegninger).

236. Borgere i PPF har rett til å danne fagforeninger samt alle andre typer organisasjoner som ikke er forbudt av loven, og som betaler alle skatter og avgifter som er foreskrevet i gjeldende lover.

237. Borgeres eiendom skal være forsikret etter gjeldende statlige normer i tillegg til andre forsikringsmuligheter. Det skal være staten som fungerer som garantist ved utbetaling av skadeforsikring til borgere.

238. Alle borgeres leiligheter skal forsynes med målere som registrerer forbruk av gass, elektrisitet, kaldt og varmt vann.

239. Retten til å holde husdyr i byer har de borgere som disponerer over egne hus (med tomt), og har tatt en måneds kurs i stell av dyr. Disse borgere skal stille garanti for at deres dyr vil gjennomgå spesialkurs i oppdragelse av dyr på spesialskoler som

har dette som fag.

240. Massemedia har rett til uten begrensninger å ende bare informasjonsmeldinger, reklame skal være kontrollert slik at alle varer det blir reklamert for, har forsvarlige sertifikater (det gjelder legemidler, matvarer o.l.).

241. Foretagender som bruker bare 60% av sin produksjonskapasitet skal betale 1% skatt på fast eiendom.

Et firma eller en organisasjon som i virkeligheten ikke arbeider, skal betale 10% skatt, hvis produksjonsvolumet til disse er under 50% av den opprinnelig planlagte kapasiteten, skal de betale en tilsvarende prosentdel av sin faste eiendoms verdi i skatt.

Tjueniende kapittel

Innbetalinger. Inntekter. Budsjett.

242. Inntekter til befolkningen i FPF-medlemsland og statsbudsjettene skal være gjennomsiktige, dette skal ikke være noen kommersiell eller statlig hemmelighet, ettersom alle personlige inntekter, konti, kredittkort, medisinske forsikringer o.l. er forsynt med koder, matet inn i computer og er allment kjønt; derfor skal alle private inntektskort (kredittkort) bli ilagt en 10% skatt.

243. Alle penger som blir overført på konti, ilegges en 10% skatt, varer som er kjøpt for kontanter, skal beskattes med en ekstra såkalt engrosskatt på 25% som ilegges for tjenester ytet ved varesalg og overføres til budsjettet.

244. Alle skatter betales uten privilegier. I tilfelle privilegier skal disse subsidieres fra budsjettet.

245. Et lands budsjett og budsjetter til lokale territoriale enheter får penger fra samme finanskilde, midlene fordeles på følgende måte: 60% blir overført til statsbudsjettet, lokalbudsjettet får 40%, som i sin tur blir fordelt på følgende måte: 10% går til budsjettene til kommunen og byen, 10% - til budsjettene til autonome enheter,

regioner (distrikter), territorier, 20% blir avsatt til diverse formål innenfor systemer i det lokale senteret hvor det skattebetalende foretagende befinner seg.

246. Etter at FPFs eller medlemslands budsjett blir godkjent, er det forbudt å skjære det ned. Skulle det bli ytterst nødvendig å skjære ned et budsjett, skal denne saken komme opp til behandling under et spesialmøte i FPF.

247. Det er ikke tillatt å plusse på inntektssiden av et budsjett ved hjelp av ytre eller indre kreditter, investeringer, humanitær hjelp, fordi slike midler skal utelukkende brukes etter sine hensikter.

Forlaget “Sovremennaja ekonomika i pravo”	3
Den forente planetens forsamling (FPF) sin Forfatning	3
Forord	5
Den forente planetens forsamlings forfatning: Mål, prinsipper og oppgaver	5
Første kapittel	7
Hovedprinsipper	7
Annet kapittel	8
Hovedmålet til Forfatningen av Den forente planetens forsamling	8
Tredje kapittel	9
Medlemskap i FPF	9
Fjerde kapittel	10
Eiendom og inntekter til FPF	10
Femte kapittel	12
Menneskerettigheter	12
Sjette kapittel	13
FPFs borgeres forpliktelser	13
Sjuende kapittel	15
Demografiske kvoter i FPF	15
Åttende kapittel	16
Verdens eldste yrke	16
Niende kapittel	16
Obligatoriske tiltak og standarder for avfallssirkulasjon	16
Tiende kapittel	17

Sammenslåing, fradeling av territorier og sammenslutning av stater ..	17
Elleve kapittel	19
Steder for massemøter av befolkning	19
Tolvte kapittel	20
Partier og frivillige sammenslutninger	20
Trettende kapittel	20
Flyktninger, tvangsfordrevne og ofre for naturkatastrofer	20
Fjortende kapittel	21
Vern om barn, kvinner og invalider	21
Femtende kapittel	22
Eiendomsforhold	22
Sekstende kapittel	23
Ideologi, moralske normer	23
Syttende kapittel	24
Statsgrense	24
Attende kapittel	26
Oversikt over valgordningen i FPF-medlemsland	26
Nittende kapittel	31
Den forente planetens forsamling	31
Tjuende kapittel	33
FPFs reglement	33
Tjueførste kapittel	36
FPFs internasjonale fagkomitéer, deres mål og virksomhet	36
Tjueandre kapittel	42
FPFs sentrale banksystem	42
Tjuetredje kapittel	43
Massemedia	43
Tjuefjerde kapittel	43

Den internasjonale Høyesterett	43
Tjuefemte kapittel	49
FPFs påtalemyndigheter	49
Tjuesjette kapittel	50
Interpol	50
Tjuesjuende kapittel	50
Advokater, saksbehandlere, tolker, oversettere	50
Tjueåttende kapittel	51
Almene spørsmål i FPFs forfatning	51
Tjueniende kapittel	54
Innbetalinger. Inntekter. Budsjett.	54